

ПАТРАБУЮЦЦА ЁЎНІВЕРСАЛЫ

(Заканчэнне.
Пачатак на 1-й стар. «МС».)

Пра канвергентныя рэдакцыі

Аляксандр КАРЛЮКЕВІЧ, намеснік міністра інфармацыі:

— Гэта ўжо другая сустрэча за апошні час у Бабруйску. Нядаўна тут прайшоў семінар на сугучную тэму аб інфармацыйным забеспячэнні сацыяльна-эканамічнага развіцця Магілёўскай вобласці і задачах сродкаў масавай інфармацыі. Сёння ў краіне выходзіць болей за 1600 друкаваных СМІ. Мы запрасілі сюды не толькі прадстаўнікоў папяровых выданняў. Гэта свайго роду агляд масавых сродкаў інфармацыі, пошук новых тэхналагічных шляхоў, наладжванне стасункаў. Трэба ствараць пляцоўку для агульнай размовы, аналізаваць лепшы вопыт, дзяліцца ім з тымі рэдакцыямі, якія знаходзяцца ў сілу розных прычын у горшых умовах.

Кантэнтавы матэрыял павінен быць розны, як на радыё, так і ў газетах. Калі казаць пра папяровы друк, то ў нас не хапае аналітыкаў, экспертаў высокага ўзроўню. У рэдакцыі газет павінны прыйсці спецыялісты высокага класу. У інтэрнэце мы чытаем тэкст 30–50 секунд, калі ён адчытае ў нас 3-5 хвілін, мы яго ўжо не ўспрымаем. Тое, што будзе займаць 20–30 хвілін, у інтэрнэце наогул не чытаецца. Іншая справа — газета.

Святлана ШУТАВА, галоўны рэдактар інфармацыйнага агенцтва «Магілёўскія ведамасці»:

— Зразумела, што ў свеце новых тэхналогій, інтэрнэту абласная або раённая газета ў сваім класічным разуменні ўжо не ўспрымаецца. У Бабруйску акцэнт зрабілі на радыё і тэлебачанне. Мы развіваем выдавецкую дзейнасць, робім сацыялагічны даследаванні і з'яўляемся філіялам Магілёўскага дзяржаўнага ўніверсітэта імя Куляшова па падрыхтоўцы будучых журналістаў. У Шклове раённая газета «Ударны фронт» стварыла сваё тэлебачанне. У Клімавічах таксама развіваюць тэлевізійны варыянт. Бялыніцкая газета «Зара над Друццю» адкрыла прэс-цэнтр, куды не толькі запрашаюць гасцей, але і робяць выязныя рэпартажы з выканкамам. І ў Шклове, і ў Бялынічах на высокім узроўні аказваюць паліграфічныя паслугі. Усё гэта той вопыт, які трэба вывучаць і аналізаваць.

Вадзім ШЧАГЛОЎ, галоўны рэдактар газеты «Бабруйскае жыццё»:

— Я не ўяўляю сабе работу сённяшніх друкаваных СМІ без відэакантэнту. У кожнай рэдакцыі ёсць фатограф, чаму ён, акрамя фота, не можа зняць 40 секунд відэа? Сёння ў журналістыцы ёсць попыт на людзей, якія могуць працаваць у сацыяльных сетках і ўмеюць карыстацца відэакамерай. Відэа ў сацыяльных сетках зробіць больш, чым артыкул на паласе ў газеце.

Пра крытыку

Аляксандр МАРКАЧОЎ, намеснік старшыні Бабруйскага гарвыканкама:

— Неабходна шукаць кансэнсус паміж уладамі і СМІ. Трэба, каб былі крытычны матэрыялы, актуальныя для жыццядзейнасці горада і цікавыя для насельніцтва. І ў той жа час, каб гэта крытыка не біла цераз край. Стрымліванне павінна быць не для таго, каб не даць сказаць, а для таго, каб не нарабіць памылак. Важна, каб быў кантакт паміж мясцовым кіраўніцтвам і галоўным рэдактарам.

Павел СУХАРУКАЎ, дырэктар — галоўны рэдактар «Выдавецкага дома «Звязда»:

— Мне не падабаецца назва «крытычны матэрыял», ён абмяжоўвае ў маневры. Я назваў бы «праблемны матэрыял». Ніхто не забараняе нам пісаць праблемныя артыкулы. Але гэта не павінна быць павярхоўна, трэба дадаць пункты гледжання розных бакоў. Упэўнены, калі матэрыял прафесійны, ніколі не будзе праблем з уладай. Мы, журналісты, павінны выразна ўяўляць сабе мэты і задачы. Ад матывацыі залежыць змест.

Валянціна РАЖАНЕЦ, намеснік старшыні Пастаяннай камісіі па правах

чалавека, нацыянальных адносінах і сродках масавай інфармацыі Палаты прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь:

— Па сутнасці, улада і СМІ выконваюць адну і тую ж дзяржаўную задачу. Таму павінна быць і разуменне, і ўзаемадзеянне. Агульнага рэцэпта паспяховасці немагчыма знайсці, але імкнуцца да гэтага трэба. І на сённяшнім прыкладзе мы ўпэўніліся, што поспех будзе там, дзе грамадства, улада, журналісты, розныя іншыя структуры аб'яднаны адной ідэяй, адным праектам. Ёсць многа прыкладаў канструктыўнай крытыкі ў сродках масавай інфармацыі з паказам таго, як разам справіліся з праблемай. Не менш важна выхаваць у чытача імкненне да стваральнай дзейнасці. Вельмі цяжка ставіць на вагі эканоміку і тыраж, густ чытача і задачы дзяржаўнай інфармацыйнай палітыкі. Тут усё павінна быць збалансавана. А да журналісцкага майстэрства трэба мець яшчэ і інтуіцыю, каб быць на крок наперадзе ў вызначэнні актуальнай і цікавай тэмы.

Аляксандр ЛАГВІНОВІЧ, галоўны рэдактар брэсцкай абласной газеты «Заря»:

— Ёсць сацыялагічныя даныя наконт таго, якім сродкам масавай інфармацыі чытач давярае больш. І на першым месцы ідуць менавіта друкаваныя сродкі інфармацыі. Гэта як шкілет, на якім нарошчваюць вагу і ствараюць СМІ новага пакалення. Што датычыцца крытычных, або так званых праблемных публікацый, то, мне здаецца, што мы дзесьці штучна сябе лінчваем. Маўляў, нашы крытычныя публікацыі меней крытычныя, чым у прыватных выданнях. Пад свабодой слова

нам імкнуцца навізаць нешта такое, што гэтым не з'яўляецца. Паспрабуйце сёння ў Еўропе заікнуцца пра тое, што парадгеяў перашкаджае руху транспарту. Або пра смяротнае пакаранне. Нас спрабуюць правакаваць у інтэрнэце нашы апаненты. Маўляў, вы не напішаце. У журналістыцы трэба яшчэ сто разоў падумаць, што і як пісаць. Хацелася б закрануць яшчэ адну балючую тэму. У інтэрнэце стала шмат прадпрымальнікаў, якія, не з'яўляючыся журналістамі, займаюцца журналістыкай. Яны адкрываюць інфармацыйныя парталы і робяць кампіляцыю чужых матэрыялаў. Пры гэтым спрабуюць фарміраваць грамадскую думку, і часам паспяхова. Нават для таго, каб адкрыць газету-дайджэст, сёння трэба атрымаць ліцэнзію. А для інтэрнэта нічога падобнага не патрэбна. І гэта таксама нельга ігнараваць.

Пра падтрымку

Ніна ПАЗНЯК, галоўны рэдактар Лідскага тэлерадыёаб'яднання:

— Нашай тэлерадыёкампаніі 12 гадоў. Усё пачыналі з нуля. За свае грошы пабудавалі эфірнае тэлебачанне, дзве FM-станцыі. Калектыў прафесійны, не раз адзначаны на шматлікіх конкурсах, у тым ліку і міжнародных. У нас 9 «Тэлеваршынь», усе сцены ў граматах. Мы зрабілі усё, што можна было зрабіць рэгіянальшчыку. У нас тысячы падпісчыкаў, але існаваць у сучаснай эканамічнай сітуацыі без падтрымкі цяжка.

Святлана ШУТАВА:

— Вельмі важна, калі існуе параўменне з сузаснавальнікам, — гэта 50–70% поспеху, калі цябе падтрымліваюць. У Бабруйску, Шклове ёсць падтрымка. Але гэта не ўсюды так.

Падчас круглага стала таксама закраналіся тэмы кадравага забеспячэння, зносін дзяржаўных органаў улады са сродкамі масавай інфармацыі, іншыя, не менш актуальныя, пытанні.

— Гэтыя сустрэчы трэба працягваць, — падвёў вынікі круглага стала Аляксандр Карлюкевіч. — Было б цікава завітаць у Ліду і агучыць тыя пытанні, якія датычацца непасрэдна электронных сродкаў масавай інфармацыі. Наогул тэм для абмеркавання шмат. Я спадзяюся, што шэраг іх будзе потым разгледжаны ў якасці падставы для заканадаўчай ініцыятывы.

Запісала Нэлі ЗІГУЛЯ. zigulya@vziazda.by

ЗВАРОТНАЯ СУВЯЗЬ

ЧАМУ СПІЛАВАЛІ ЛІПЫ?

У рэдакцыю звярнулася жыхарка Мінска Ірына Вароніна. У сваім лісце яна расказала, што для будаўніцтва жылога 10-павярховага дома па вуліцы Уфімскай выезд з аб'екта рабочых машын зрабілі праз зялёную зону каля дома №20 па вуліцы Магілёўскай. Акрамя таго, падчас падрыхтоўкі да будаўніцтва пачалі пілаваць старыя ліпы ў раёне вул. Талстога. Па словах Ірыны Анатолеўны, гэтыя дрэвы засталіся амаль адзінай зялёнай тэрыторыяй для мясцовых жыхароў. «Ліпы дасталіся нам у спадчыну ад вуліцы Талстога, калі пад знос ішлі старыя дамы. Ліпы старыя, але вельмі прыгожыя. Гэта адзіны аазіс для жыхароў нашых дамоў, бо пад нож пусцілі дрэвы па вуліцы Жукоўскага ў сувязі з будаўніцтвам метро», — напісала спадарыня Вароніна.

Як паведамілі ў камітэце архітэктуры і горадабудаўніцтва Мінгарвыканкама, у раёне вуліц Магілёўскай, Уфімскай прадугледжана будаўніцтва аднасекцыйнага 10-павярховага жылога дома з падземнай гараж-станкай на 44 машына-месцы і паркоўкай на 17 машына-месцаў на месцы зносімых будынкаў былога ваенкамата. Таксама запраектаваны дзіцячая пляцоўка, пляцоўка адпачынку, азеляненне і размяшчэнне малых архітэктурных формаў.

ЗВЯЗДА

— Згодна з п. 9.2.1 ТКП 45-3.01-116-2008, удзельная вага азелянення тэрыторыі ў межах тэрыторыі жылой і змяшанай забудовы павінна складаць не менш за 25%. У межах работ на аб'екце ўзровень азелянення складае 35,18%, што значна перавышае нарматыў, — расказаў **дырэктар ТАА «Тапас» Сяргей СТАВЕР.** — Колькасць зялёных насаджэнняў, якія высаюцца пры будаўніцтве аб'екта, і колькасць кампенсacyjnych пасадак і выплат узгоднены з УП «Зелянбуд Кастрычніцкага раёна г. Мінска». Арганізацыя руху транспарту на перыяд будаўніцтва ўзгоднена з УДАГ г. Мінска і ЗАТ «ТПС-Цэнтр».

Па інфармацыі камітэта архітэктуры і горадабудаўніцтва Мінгарвыканкама, таксама павінна планам прадугледжана высечка 46 і захаванне 13 дрэў. Кампенсacyjnych пасадак і склалі 96 дрэў і 6 кустоў.

— Таксама адзначаем, што будаўніцтва дома вядзецца на месцы пустога і састарэлага адміністрацыйнага будынка, знос якога адбыўся за кошт забудовшчыка. У кампаніі ўпэўнены, што горад павінен працягваць сваё арганічнае развіццё, а на змену старым забытым будынкам — прыходзіць сучасныя аб'екты. Дарэчы, аўтарскі архітэктурны праект аб'екта дазволіць яму гарманічна ўпісацца ў існуючую забудову і павысіць агульную прэзентабельнасць квартала, які знаходзіцца ў цэнтральнай частцы сталіцы.

Не варта забываць і пра тое, што будаўніцтва любога жылога дома нясе ў сабе ў тым ліку сацыяльную функцыю. Мы выдатна разумеем пазіцыю некаторых мясцовых жыхароў, якія звывкліся з цяперашнім ландшафтам і працягваюць любіць змянам, аднак гарманічнае развіццё нашай сталіцы не можа ісці адпаведна з пажаданнямі асобных грамадзян. Для цэнтральнай часткі сталіцы гэты момант асабліва актуальны, — адзначылі ў ТАА «Тапас».

У адпаведнасці з Законам Рэспублікі Беларусь «Аб раслінным свеце» выдаленне, перасаджванне аб'ектаў расліннага свету дапускаюцца ў выпадку будаўніцтва, калі зацверджанай ва ўстаноўленым заканадаўствам парадку праектнай дакументацыяй прадугледжваюцца выдаленне, перасадка аб'ектаў расліннага свету.